

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Cob/214/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8322201740
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Pella
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:8322201740.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Pella a členov senátu JUDr. Slávky Maruščákovej a JUDr. Františka Čisovského, v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom: D. XXXX/XX, XXX XX D., proti žalovanému: ASTRA STAKČÍN, družstvo, sídlo: Na Troskách 1635/3, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 31 706 720, zastúpenému advokátskou kanceláriou: Advokátska kancelária Fabian a Novosad s.r.o., sídlo: Masarykova 16, 080 01 Prešov, IČO: 51 913 984, o určenie neplatnosti uznesení valného zhromaždenia, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 7Cb/17/2022 – 138 zo dňa 7. júna 2023, takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok Okresného súdu Humenné č. k. 7Cb/17/2022 – 138 zo dňa 7. júna 2023.
- II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné ako súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 7Cb/17/2022 – 138 zo dňa 7. júna 2023 (ďalej spolu len „rozsudok“) rozhodol tak, že súd žalobu zamieta (výrok I.) a žalovanému voči žalobcovi priznáva náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (výrok II.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca ako 20 % spoločník spoločnosti s ručením obmedzeným domáhal voči žalovanému (v čase začatia konania bol žalovaný spoločnosťou s ručením obmedzeným) určenia neplatnosti uznesení č. 1 a č. 2 prijatých na mimoriadnom valnom zhromaždení žalovaného dňa 03.03.2022 (ďalej len „MVZ“). Konkrétne žalobca navrhoval vydanie rozsudku uvedenom v nasledovnom odseku.

3. Žalobca navrhoval vydanie takéhoto rozsudku: I. „Súd určuje, že uznesenie č. 1 k bodu 15 programu MVZ „Súhlas s prevodom obchodného podielu spoločnosti“ obchodnej spoločnosti ASTRA STAKČÍN, s.r.o. zo dňa 3.3.2022 v znení Valné zhromaždenie spoločnosti ASTRA STAKČÍN, s. r. o. s dátumom konania dňa 03.03.2022 o 11:00 hod. na adrese v salóniku hotela Karpatia **** na 6. poschodí, Československej armády 26, 066 01 Humenné, udeľuje súhlas s prevodom celého obchodného podielu spoločníka - E. F., trvale bytom: G. XXX/XX, XXX XX H. I. J., nar. XX.XX.XXXX, občan SR, v súčasnosti evidovaného ako 20 % obchodný podiel, ktorému zodpovedá vklad na základnom imaní vo výške: 1.329,00 eur, splatený: 1.329,00 eur, alebo v inej výške vkladu vyjadrenej celým kladným číslom na nadobúdateľa - KRÁTKY GLOBAL: ADVISORS, a.s., so sídlom: Protifašistických bojovníkov 11, 040 01 Košice, IČO: 36 189 367, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Košice I, odd. Sa. vl č. 1050/V, je neplatné; II. I. „Súd určuje, že uznesenie č. 2 k bodu 15 programu MVZ „Súhlas s prevodom obchodného podielu spoločnosti“ obchodnej spoločnosti ASTRA STAKČÍN, s.r.o. zo dňa 3.3.2022 v znení: Valné zhromaždenie spoločnosti ASTRA STAKČÍN, s. r. o. s dátumom konania dňa 03.03.2022

o 11:00 hod. na adrese v salóniku hotela Karpatia **** na 6. poschodí, Československej armády 26, 066 01 Humenné, udeľuje súhlas s rozdelením a prevodom celého obchodného podielu spoločníka - A. K. L., trvale bytom B. XXXX/XX, XXX XX D., dátum narodenia: XX.XX.XXXX, občan SR, vo výške 60 %, ktorému zodpovedá vklad na základnom imaní vo výške: 3 987,00 eur, splatený: 3 987,00 eur, alebo v inej výške vkladu vyjadrenej celým kladným číslom nasledovne: 20 % obchodný podiel, ktorému zodpovedá vklad na základnom imaní vo výške: 1.329,00 eur, splatený: 1.329,00 eur na nadobúdateľa - KRATKY GLOBAL: ADVISORS, a.s., so sídlom: Protifašistických bojovníkov 11, 040 01 Košice. IČO: 36 189 367, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Košice I, odd. Sa, vl. č. 1050/V, 40 % obchodný podiel, ktorému zodpovedá vklad na základnom imaní vo výške: 2.658,00 eur, splatený: 2.658,00 eur, na nadobúdateľa - KRATKY GLOBAL: Private Equity, a.s., so sídlom: Protifašistických bojovníkov 11, 040 01 Košice, IČO: 46 382 569, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Košice I, odd Sa, vl. č. 1553/V. Toto uznesenie nadobúda účinnosť vykonaním zápisu obchodného podielu spoločníka A. K. L., trvale bytom B. XXXX/XX, XXX XX D., dátum narodenia: XX.XX.XXXX, občan SR, vo výške 60 %, ktorému zodpovedá vklad na základnom imaní vo výške: 3 987,00 eur, splatený: 3 987,00 eur do obchodného registra, je neplatné II. a III. Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v celom rozsahu 100%.

4. Svoju žalobu odôvodnil spôsobom uvedeným v odseku 4, 4.1. a 4.2. V hlasovaní spoločníkov bol proti schváleniu dotknutých dvoch uznesení jedine žalobca, ostatní štyria spoločníci vlastníci 80 % hlasov, hlasovali za prijatie uznesení. Za prijaté uznesenia hlasovali aj A. B. L. a E. F. resp. ich splnomocnení zástupcovia, ktorí však neboli vôbec oprávnení hlasovať na MVZ, keďže nevlastnili žiadne obchodné podiely a nemali postavenie spoločníkov. Pri hlasovaní sa rozhodlo v rozpore s § 56a a § 127 ods. 2 Obchodného zákonníka. Bola zneužitá väčšina hlasov na prijatie uznesení a hlasovali aj neoprávnené osoby bezohľadne za hrubého porušovania zákona a spoločenskej zmluvy. Ďalej sa hlasovalo v rozpore s čl. X ods. 4. a 5. spoločenskej zmluvy a čl. XV spoločenskej zmluvy obchodnej spoločnosti z dôvodu, že spoločníci A. B. L. a E. F. nemali právo hlasovať (podľa jeho vedomostí A. B. L. a E. F. previedli svoje obchodné podiely na RVZ 09.06.2021) alebo A. K. L. protiprávne previedol celý obchodný podiel vo výške 60 %.

4.1. Výkonom hlasovacieho práva sa zneužila väčšina hlasov na jeho ujmu ako minoritného spoločníka obchodnej spoločnosti. Hlasovaniu na MVZ predchádzalo to, že konateľ žalovaného napriek povinnosti vyplývajúcej zo spoločenskej zmluvy ho znevýhodnil ako spoločníka tým, že mu neposkytol písomnú informáciu v zmysle čl. XV ods. 4 druhá veta spoločenskej zmluvy o tom, že mu vzniklo predkupné právo na obchodné podiely ďalších spoločníkov obchodnej spoločnosti, ktorí sa ich rozhodli previesť na inú osobu než spoločníka a informáciu o kúpnej cene obchodných podielov. Nemožnosťou uplatniť predkupné právo na obchodné podiely malo vplyv na to, že MVZ rozhodlo o udelení súhlasu s prevodom obchodných podielov spoločníkov na iné osoby. Podľa § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka konatelia nesmú pri výkone svojej pôsobnosti uprednostňovať záujmy len niektorých spoločníkov alebo tretích osôb pred záujmami spoločnosti.

4.2. Dosadený konateľ žalovaného JUDr. Ľubomír Čigáš postupoval úmyselne s motívom účelovo previesť obchodné podiely konkrétnym osobám, pretože vystupoval a vystupuje asi cca v 20 obchodných spoločnostiach s K. M. G., štatutárom spoločností KRATKY GLOBAL: ADVISORS, a. s. a KRATKY GLOBAL: Private Equity, a. s., v prospech ktorých MVZ hlasovaním udelilo súhlas s prevodom obchodných podielov spoločníkov. Voči spoločníkom a bývalým konateľom žalovaného A. K. L. a E. F. bolo vznesené obvinenie za obzvlášť závažný zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona a následne bola podaná obžaloba na Okresnom súde Humenné, sp. zn. 3T/98/2021 na tom skutkovom základe, že ako konatelia žalovaného previedli v roku 2008 v rozpore so zákonom akcie emitenta AGRIFOP, a.s. Stakčín, IČO: 31 706 720 z obchodnej spoločnosti žalovaného na obchodnú spoločnosť AGRO Astra, s.r.o., IČO: 44 346 964. Spoločníci E. F. a A. K. L. zneužitím väčšiny pri hlasovaní udelili opakovane účelový pokyn konateľovi žalovaného, aby vstúpil do jednaní so spriaznenou osobou K. M. G., konateľom spoločnosti AGRO Astra, s.r.o. za účelom uzatvorenia dohody o generálnom urovaní pri riešení údajnej náhrady škody vzniknutej medzi spoločnosťami ASTRA STAKČÍN, s.r.o. a AGRO Astra, s.r.o.. Žalobca podozrieva uvedených obžalovaných spoločníkov a bývalých konateľov žalovaného, že týmito hlasovaniami zneužívajúc väčšinu sa pokúšajú zmariť trestné konanie a zbaviť sa svojej osobnej zodpovednosti za spôsobenú škodu žalovanému. Obchodný zákonník, spoločenská zmluva alebo zakladateľská listina priznáva spoločníkom určitý okruh práv, ktoré môžu vykonávať. Výkon týchto práv je ale obmedzený v tom, aby

nedošlo k ich zneužitiu, aby výkon práv nezasahoval do práv a oprávnených záujmov iných spoločníkov. K zneužitiu práv dôjde v situáciách, kedy sa spoločník výkonom svojho práva bude snažiť získať výhodnejšie postavenie na úkor minoritného spoločníka. Pod zneužitím práv možno rozumieť prípad, ak spoločník alebo spoločníci majú dostatok hlasov na valnom zhromaždení na to, aby presadili svoju vôľu aj proti vôli a záujmom minoritných spoločníkov či v rozpore so spoločenskou zmluvou. Podľa čl. XV ods. 3 spoločenskej zmluvy obchodnej spoločnosti majú ostatní spoločníci predkupné právo aj v prípade, že valné zhromaždenie už rozhodlo o udelení súhlasu s prevodom obchodného podielu spoločníka na inú osobu než spoločníka. Ako spoločník si listom zo dňa 09.05.2022 uplatnil predkupné právo k celému obchodnému podielu spoločníkov A. K. L. a E. F. v rozsahu a v cene, v akom bol na MVZ udelený súhlas, avšak odpoveď nedostal.

5. Žalovaný z dôvodov uvedených v odseku 5, 5.1. a 5.2. navrhol žalobu ako neodôvodnenú zamietnuť a žalobcu zaviazat' na nahradenie trov konania. K žalobe uviedol, že v plnom rozsahu popiera skutkové tvrdenia žalobcu. Ďalej dodal, že zo žaloby nedokáže presne identifikovať, čo považuje žalobca za dôvod neplatnosti uznesení. Nemá ani vedomie o skutočnostiach, ktoré tvrdí žalobca ohľadom trestných konaní, no zároveň nevidí ich žiadny priamy súvis s konaním MVZ. Pri zvolávaní valného zhromaždenia spoločnosti vychádzal zo zoznamu spoločníkov, ktorý je zhodný so zápisom v obchodnom registri, a ktorý sa pretavil aj do zápisnice z valného zhromaždenia a prezenčnej listiny. V zmysle uvedeného eviduje nasledovných spoločníkov: A. B. L., obchodný podiel 20 %, A. B. C., obchodný podiel 20 %, E. F., obchodný podiel 20 %, A. K. L., obchodný podiel 20 %, E. F., obchodný podiel 20 %. Všetci spoločníci sú si v rozsahu svojich práv vyplývajúcich z obchodných podielov po 20 % rovní. Pokiaľ žalobca uvádza, že je minoritným spoločníkom spoločnosti, tak toto nie je pravda, nakoľko v zmysle spoločenskej zmluvy a výpisu z obchodného registra žiadny zo spoločníkov v spoločnosti nemá majoritu.

5.1. Zároveň uviedol, že spoločnosti ani konateľovi nebol oznámený záujem spoločníka na scudzení obchodného podielu na tretiu osobu v zmysle čl. XV ods. 4 spoločenskej zmluvy. Žalobca nebol znevýhodnený jeho konaním alebo konateľa spoločnosti, a teda nebola porušená zásada rovnakého zaobchádzania podľa § 13a ods. 1 Obchodného zákonníka, na ktorú sa žalobca odvoláva. O tejto skutočnosti bol uzrozmeneý aj odpoveďou na jeho list zo dňa 09.05.2022. Konateľ spoločnosti v zmysle čl. XV spoločenskej zmluvy nie je povinný aktívne sa dožadovať poskytnutia informácií, či náhodou niektorý zo spoločníkov nemá úmysel previesť obchodný podiel, ale je len pasívnym prijímateľom informácie, ak mu je táto doručená. Zároveň nie je oprávnený na vyhodnocovanie prípadnej existencie porušenia predkupného práva, ak by k nemu došlo. Poprel, že by osoby konateľa spoločnosti a štatutára nadobúdateľovi boli spriaznenými osobami, čo nevyplýva ani zo žalobcom označovaných listín. Prípadná spoločná minulé činnosť v obchodných spoločnostiach neznamená a nepreukazuje prípadné protizákonné konanie. Hoci žalobca obsiahlo v žalobe rozoberá svoje podozrenia nesúvisiace s petítom žaloby, samotné uznesenie k bodu 9 programu MVZ (prerokovanie návrhu na uzatvorenie dohody o urovnaní) nenapáda touto žalobou.

5.2. Napadnuté uznesenia nie sú prijaté v rozpore so spoločenskou zmluvou ani so zákonom a nie sú spôsobilé porušiť predkupné právo žalobcu. Porušením predkupného práva v zmysle spoločenskej zmluvy sa rozumie samotný hmotnoprávny scudzovací úkon, pričom spoločnosť ako žalovaná ani nie je pasívne vecne legitimovaným subjektom na porušenie predkupného práva spoločníka. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.06.2010, sp. zn. 2 Obo 24/2009 a rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 Obo 264/2007.

6. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobcom napadnuté uznesenia mimoriadneho valného zhromaždenia zo dňa 03.03.2022 neboli prijaté v rozpore so zákonom a ani spoločenskou zmluvou žalovaného, a tiež v konaní nebolo preukázané, aby týmito uzneseniami došlo k porušeniu práv žalobcu. Preto súd žalobu žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol. Dodal tiež, že v priebehu súdneho konania žalobca prezentoval aj skutočnosti, ktoré s predmetným sporom nesúvisia a preto sa súd týmito tvrdeniami žalobcu nezaoberal a ani sa k nim v rozsudku nevyjadril.

6.1. Po právnej stránke súd prvej inštancie vec posúdil podľa nasledujúcich ustanovení: § 1 ods. 2, § 131 ods. 1, 2 a 4, § 56a ods. 1 a 2, § 114 ods. 1, § 115 ods. 1, 2, 4 a 5, § 118 ods. 1 a 2, § 122 ods. 1, § 126, § 127 ods. 1 až 4, § 129 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „ObZ“) a § 602 ods. 1 a 2 a § 603 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“).

6.2. Súd prvej inštancie mal za to, že žalobca je aktívne vecne legitimovaným na podanie návrhu na určenie neplatnosti uznesení valného zhromaždenia žalovaného a žalobu podal včas. Ďalej s ohľadom na obsah výpisu z obchodného registra žalovaného konštatoval, že v čase konania MVZ žalovaného dňa 03.03.2022 boli spoločníkmi žalovaného A. B. L., A. K. L., E. F., A. B. C., E. F.. V tejto súvislosti dodal, že v priebehu súdneho konania nebol preukázaný prevod obchodných podielov spoločníkov A. B. L. a E. F. a v tejto súvislosti uviedol, že v tomto smere bolo dôkazné bremeno na žalobcovi, ktorý súdu nepreukázal uzatvorenie takýchto zmlúv. Ďalej uviedol, že valné zhromaždenie žalovaného síce uvedeným spoločníkom udelilo súhlas na prevod ich obchodných podielov, pričom postupovalo v tomto smere v súlade s čl. XV. bod. 1 spoločenskej zmluvy žalovaného, avšak udelenie súhlasu valného zhromaždenia je iba podmienkou pre platný prevod obchodného podielu, ktorý je možné previesť iba na základ písomnej zmluvy. Súd prvej inštancie zároveň v bode 20. odôvodnenia rozsudku obšírne objasnil právnu úpravu a jej výklad týkajúci sa prevodu obchodného podielu. Podľa záveru súdu prvej inštancie v čase konania MVZ žalovaného dňa 03.03.2022 boli spoločníkmi žalovaného A. B. L. a E. F., ktorí mali právo podieľať sa na riadení spoločnosti, mali právo zúčastňovať sa na zhromaždeniach žalovaného a hlasovať a to buď osobne, alebo v zastúpení v súlade s § 126 Obchodného zákonníka a na základe uvedeného teda pri hlasovaní konanom dňa 03.03.2022 nedošlo k porušeniu zákona a ani spoločenskej zmluvy žalovaného, preto z uvedeného dôvodu napadnuté uznesenia nie sú neplatné. Súd prvej inštancie tiež dodal, že spoločníci, ktorí sa nezúčastnili valného zhromaždenia osobne, ale sa nechali na valnom zhromaždení zastúpiť, neporušili žiadne právne predpisy, ale iba využili svoje zákonné právo.

6.3. K žalobcom namietanému porušeniu § 56a ObZ súd prvej inštancie uviedol, že za zneužitie práva v zmysle § 56a ObZ nie je možné považovať bez ďalšieho iba prehlasovanie menšinového spoločníka väčšinovým - to predstavuje dôsledok vnútorného pomeru síl v rámci spoločnosti daných zakladateľským právnym úkonom, resp. stanovami, prípadne zákonom. K tomuto dodal, že by muselo ísť o také hlasovanie, ktoré má za následok znevýhodnenie menšinového spoločníka zneužívajúcim spôsobom zo strany väčšinového. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16. júna 2010, sp. zn. 2 Obdo 24/2009 a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cob 7/2009. Súd preto dospel k záveru, že napadnutým uznesením MVZ nedošlo k zneužitiu hlasovacieho práva väčšiny hlasov na úkor žalobcu, daným uznesením nebolo rozhodnuté o právach žalobcu iným spôsobom ako o právach ostatných spoločníkov, neboli ním porušené jeho práva na úkor ostatných spoločníkov. Okrem toho v žalovanej spoločnosti každý zo spoločníkov má v nej rovnaký obchodný podiel vo výške 20 %, teda žiadny zo spoločníkov nie je väčšinovým, ich obchodné podiely sú rovnaké.

6.4. K námietke žalobcu týkajúcej sa porušenia jeho predkupného práva na obchodné podiely ostatných spoločníkov (z dôvodu ktorého sú napadnuté uznesenia MVZ neplatné) súd prvej inštancie pomerne obsiahlo poukázal na úpravu predkupného práva v zákone a aj v spoločenskej zmluve, pričom konštatoval, že v konaní nebolo preukázané porušenie predkupného práva žalobcu. T.j. nebolo preukázané, žeby žalovaný vykonal akýkoľvek úkon, ktorým by porušil ustanovenia spoločenskej zmluvy žalovaného.

6.5. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“). Keďže žaloba žalobcu bola v celom rozsahu zamietnutá, žalovanému súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

7. Žalobca v zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku v celom jeho rozsahu odvolanie, ktoré odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP. Navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7.1. K porušeniu práva na spravodlivý proces došlo podľa žalobcu tak, že súd prvej inštancie v procese vykonávania dokazovania a hodnotenia výsledkov dokazovania absolútne odignoroval ním v žalobe a v podaní z 27.10.2022 navrhnuté dôkazy a to konkrétne výsluch spoločníkov A. B. L., E. F., A. K. L. a E. F., ďalej súd prvej inštancie podľa neho nezabezpečil a neoboznámil sa so zápisnicou MVZ z 09.06. 2021 (v ktorej už boli v bode 7. schválené dve uznesenia o prevode obchodného podielu spoločníkov A. B. L. a E. F., každý o veľkosti 20 % na spoločníka A. K. L.), pričom uvedené vôbec neodôvodnil. V tomto smere súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne nedôvodnodnil tak, aby spĺňalo procesné náležitosti v zmysle § 220 a § 236 CSP. Súd prvej inštancie nepovažoval za právne relevantné ustanovenie čl. XV. ods. 4 spoločenskej zmluvy a odignoroval namietaný čl. XV. ods. 4 spoločenskej zmluvy. Tieto skutočnosti súd prvej inštancie neoboznámil na predbežnom právnom posúdení sporu a nepoukázal ani na možnú aplikáciu či nemožnosť aplikácie ustanovenia čl. XV. ods. 4 spoločenskej zmluvy, ktoré žalobca namietal a s ktorým spájal neplatnosť prijatých uznesení. Tiež dodal, že princíp tzv. „predbežného právneho posúdenia vecí“ vychádzajúci z § 181 ods. 2 CSP súvisí so zameraním sa

na dokazovanie sporných skutočností, aby strany sporu dostali príležitosť predstaviť vlastné argumenty týkajúce sa právneho posúdenia veci (II. ÚS 85/06).

7.2. Podľa žalobcu súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí tiež odignoroval a vôbec sa nevysporiadal ani s právne relevantnými skutočnosťami uvádzanými žalobcom, ktoré majú vplyv na posúdenie okolností, či spoločníci konajúci v zhode s väčšinou zneužili svoju väčšinu pri hlasovaní valného zhromaždenia spôsobom, ktorý je síce formálne dovolený, avšak nezodpovedá dobrým mravom, zásadám poctivosti a porušuje princíp lojality voči spoločnosti aj ostatným spoločníkom a znevýhodňuje žalobcu ako spoločníka, čo sa zakazuje v zmysle § 56a ods. 1 Obchodného zákonníka. Interpretačné pravidlo v § 56a ods. 1 Obchodného zákonníka ustanovuje, že akékoľvek konanie, ktoré znevýhodňuje niektorého zo spoločníkov zneužívajúcim spôsobom, sa zakazuje. Podľa žalobcu opakované predkladanie a väčšinové hlasovanie na MVZ o súhlase s prevodom obchodných podielov spoločnosti na iné osoby (09.06.2021 a 03.03.2022), ktoré sa vždy menia bez následného uzatvorenia zmluvy o prevode obchodných podielov je v rozpore s obsahom a účelom zákona, keďže skutočným sledovaným účelom hlasovania o udelení súhlasu s prevodom obchodných podielov je podľa zákona účinný prevod obchodných podielov. Spoločník A. K. L., ktorého sa dotýkalo hlasovanie o udelení súhlasu s prevodom obchodných podielov dokonca zastupoval pri hlasovaniach spoločníkov A. B. L. a E. F., aby tým získali väčšinu pri hlasovaniach a spoločníci konajúci v zhode s väčšinou zneužívali ju na nezákonné hlasovania a v rozpore so spoločenskou zmluvou. Napadnutým uznesením č. 2 malo dôjsť k prevodu neexistujúceho celého obchodného podielu spoločníka A. K. L. vo výške 60 %, avšak podľa údajov OR OS Prešov k 03.03.2022 mu patril iba obchodný podiel vo výške 20 %, čím došlo k porušeniu rímskej zásady uplatňujúcej sa aj v súčasnom práve „nikto nemôže previesť na iného viac práv ako má sám“, ako aj k porušeniu § 56a ObZ. Súd síce správne aplikoval § 56a, ale nesprávne ho interpretoval. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí taktiež odignoroval a vôbec sa nevysporiadal s právne relevantnými skutočnosťami uvádzanými žalobcom v konaní a to, či spoločníci písomne informovali konateľa spoločnosti o úmysle previesť svoje obchodné podiely a uviedli čiastku za akú ich chcú previesť a či konateľ spoločnosti písomne informoval ostatných spoločníkov o tom, že im vzniklo predkupné právo a o kúpnej cene a boli tak naplnené povinnosti uvedené v čl. XV. ods. 4 spoločenskej zmluvy. Konateľovi povinnosť v zmysle cit. ustanovenia spoločenskej zmluvy bezpochybné vznikla a konateľ bol povinný písomne informovať ostatných spoločníkov, vrátane žalobcu o tom, že im vzniklo predkupné právo a o kúpnej cene. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, lebo písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu.

7.3. Na základe vyššie uvedeného žalobca namieta aj nesprávnosť a neúplnosť skutkových zistení súdu, ku ktorým súd podľa neho dospel svojvoľne bez toho, aby bolo zdôvodnené ako. Tiež uviedol, že súd prvej inštancie dokonca konštatuje, že E. F. bol prítomný na MVZ no z prezenčnej listiny je jednoznačne preukázané, že E. F. nebol prítomný na MVZ, ale iba v zastúpení A. K. F.. Súd vychádzajúc z nesprávnych skutkových zistení vyvodil aj nesprávne právne závery.

8. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu z dôvodov uvedených v odsekoch 8.1. až 8.4. vyjadril tak, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny a riadne odôvodnený. Preto navrhol odvolaním napadnutý rozsudok potvrdiť a žalobcu zaviazat' na nahradenie odvolacích trov žalovaného.

8.1. Poukázal na súdnou praxou prezentovaný názor, v zmysle ktorého ak by aj spoločníkom napadnuté uznesenie bolo v rozpore so zákonom, spoločenskou zmluvou alebo stanovami, spoločníkovi sa neumožňuje podať návrh na určenie neplatnosti uznesenia, ak ho uznesenie v jeho právach nemôže obmedziť. V konaní na súde prvej inštancie však zo strany žalobcu nedošlo k poskytnutiu konkrétnej skutkovej argumentácie, z ktorej by vyplývalo, ako konkrétne mal byť žalovaný prijatím predmetných uznesení MVZ poškodený na svojich právach, resp. ako by ho mohli tieto prijaté uznesenia valného zhromaždenia znevýhodňovať v porovnaní s ostatnými spoločníkmi. K výsluchu svedkov uvádzaných žalobcom uviedol, že žalobca na pojednávaniach ich prítomnosť nezabezpečil a ani nepožiadaval súd na predvolanie týchto svedkov, ktorých neoznačil v súlade s § 197 ods. 2 CSP. Odhliadnuc od uvedeného sám žalobca po dopytovaní súdom v zmysle svojho prednesu na pojednávaní dňa 07.06.2023 osobne uviedol, že ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania v konaní nemá. Keďže žalobca netrval na vykonaní týchto dôkazov, súd nemusel tieto jeho návrhy zamietat' a v rozsudku odôvodňovať prečo tieto návrhy zamietol.

8.2. Súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 07.06.2023 poskytol v súlade s § 181 ods. 2 CSP predbežné právne posúdenie sporu a zo zápisnice z pojednávania vyplýva, že súd poskytol rozsiahle a v tomto štádiu dostačujúce predbežné právne posúdenie sporu. Súd nemal povinnosť v tomto štádiu poskytnúť právne posúdenie v rozsahu odôvodnenia meritórneho rozhodnutia. Súd prvej inštancie tiež v napadnutom rozsudku poskytol rozsiahle, logické a presvedčivé odôvodnenie svojho záveru o tom, že v danom prípade nedošlo k zneužitiu väčšiny a porušeniu § 56a Obchodného zákonníka. Navyše súd tento svoj právny názor a záver podporil aj odkazom na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Samotná skutočnosť, že súd nerozhodol v súlade s názorom žalobcu a jeho predstavami neznamená, že súd odignoroval a nevysporiadal sa s jeho právnou argumentáciou, ako sa to snaží odvolaním navodiť žalobca. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR zo dňa 19.04.2017, sp. zn. III. ÚS 276/2017. Konateľ spoločnosti nemal vedomosť o skutočnostiach v zmysle čl. XV ods. 4 druhá veta spoločenskej zmluvy a za daného stavu bolo na žalobcov, aby pred súdom v konaní preukázal opak, resp. skutočnosť, z ktorých by vyplývalo, že spoločnosť resp. jej konateľ mali tieto informácie a neposkytli ich žalobcovi. Keďže ani v tomto smere žalobca neunesol dôkazné bremeno, nemôže obstať jeho odvolacia argumentácia.

8.3. Udelenie súhlasu s prevodom obchodného podielu a predkupné právo sú samostatné inštitúty, kde v prípade udelenia súhlasu s prevodom obchodného podielu automaticky ešte nedochádza k porušeniu predkupného práva ako si to nesprávne vykladá žalobca. Nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že odvolaním napadnuté rozhodnutie neobsahuje zdôvodnenie všetkých pre vec podstatných skutkových a právnych otázok, čo v konečnom dôsledku spôsobuje nepreskúmateľnosť tohto rozhodnutia. Súd sa v rámci konania na súde prvej inštancie vysporiadal so všetkými (pre toto konanie podstatnými) tvrdeniami sporových strán, vo vzťahu k týmto vykonal dokazovanie a na takto zistený skutkový stav veci následne správne aplikoval príslušné právne ustanovenia.

8.4. Žalobca nie je menšinovým spoločníkom v spoločnosti. V spoločnosti pôsobí spolu až 5 spoločníkov, pričom veľkosť ich podielov v spoločnosti je rovnaká, a teda spoločníci sú si pri výkone svojich práv rovnocenní. Správanie zo strany žalobcu považuje za šikanózne, keďže tento opakovane iniciuje súdne konania vo vzťahu k žalovanému, ak sa chod spoločnosti neuberá v súlade s jeho predstavami. Je to práve žalobca, kto svojím správaním nekoná v najlepšom záujme spoločnosti a opakovane sa pokúša sabotovať fungovanie tejto spoločnosti.

9. Žalobca vo svojej odvolacej replike uviedol, že súčasťou skutkových tvrdení žalobcu bol vymedzený aj rozpor uznesení VZ so zákonom a spoločenskou zmluvou a uvedené dôkazy na preukázanie skutkových tvrdení. Tak ako to vyplýva zo zápisnice z 07.06.2023 súd pri postupe podľa kogentného ustanovenia § 181 ods. 2 CSP absolútne odignoroval imperatív určenia, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná. Podľa § 185 ods. 1 CSP súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Je pravdou, že súd teda nemusí vykonať všetky stranami navrhnuté dôkazy, pokiaľ ich považuje za nepodstatné, no musí o tom rozhodnúť podľa § 234 ods. 1 CSP uznesením, čo si musí vyargumentovať. Súd však odignoroval tento procesný postup a vôbec nerozhodol, čím hrubo porušil CSP a založil tak procesnú vadu konania v procese dokazovania. Poukazovanie na znenie časti zápisnice z 07.06.2023 žalovaným je účelové, keďže otázka položená súdom je svojím obsahom neurčitá a nevyplýva z nej logicky to, čo tvrdí žalovaný a ani čo konkrétne myslí súd pod "návrhy na vykonanie ďalšieho dokazovania". Žalobca otázku logicky pochopil tak a svojou odpoveďou samozrejme myslel, že ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania v konaní nemá, okrem tých, ktoré navrhol v žalobe a podaní z 04.08.2022. Nadviazal iba na svoje vyjadrenie, keď po otvorení pojednávania na otázku súdu ako žalobca uviedol, že na podanej žalobe zotrváva. Poukázal aj na všeobecnú poučovaciu povinnosť súdu podľa § 160 ods. 1 a ods. 2 CSP, ktorú súd vo vzťahu k nemu porušil, keďže ide o spor so slabšou stranou, pretože žalobca nie je zastúpený advokátom. Súd žalobcovi neposkytol poučenie o jeho procesných právach a povinnostiach v rozsahu ustanovení CSP týkajúcich sa dokazovania, konkrétne kto má zabezpečiť svedkov a ako ich má správne označiť podľa § 197 ods. 2 CSP. Taktiež ho nepoučil podľa § 160 ods. 2 CSP o práve zvoliť si advokáta. Zdôraznil, že má za to, že spoločníci konajúci v zhode, nie väčšinový spoločník, zneužili svojej väčšiny pri hlasovaní valného zhromaždenia spôsobom, ktorý je síce formálne dovolený, nezodpovedá však dobrým mravom zásadám poctivosti a je v rozpore so zákonom.

10. Žalovaný v odvolacej duplike (okrem už skôr v odvolacom konaní uvedených tvrdení) uviedol, že žalobca odvolanie z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP nepodal. Ak by sa aj súd prvej inštancie v rámci postupu podľa § 181 ods. 2 CSP nevenoval otázke, ktoré dôkazy vykoná a

ktoré dôkazy nevykoná (odhliadnuc od toho, že žalobca nemal ďalšie návrhy na vykonanie dôkazov), tento samotný nedostatok v zmysle judikatúry Najvyššieho súdu SR s poukazom na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR nemá charakter takej vady konania, ktorá by zakladala dôvodnosť podaného odvolania. Poukázal tiež na závery uznesenia Najvyššieho súdu SR z 28.12.2020, sp. zn. 2Obdo/56. V danom prípade sa nejedná o spor podľa tretej časti, druhej hlavy CSP a teda o spor so slabšou stranou. Žalobca bol navyše v konaní v určitom časovom úseku zastúpený advokátom JUDr. Mariánom Bacákom, ktorý ho mal a mohol poučiť o jeho procesných právach a povinnostiach v tomto konaní vo vzťahu k ním navrhovaným dôkazom. Taktiež je z obsahu súdneho spisu zrejmé, že žalobca bol preukázateľne poučený o jeho procesných právach a povinnostiach vyplývajúcich pre neho z CSP, a to doručením štandardného všeobecného písomného poučenia.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu proti rozsudku, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou a proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné. Odvolanie bolo prejednané bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP, pretože nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a ani si to nevyžadoval dôležitý verejný záujem. Odvolanie prejednal podľa § 379 až § 385 CSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

12. Odvolateľ uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP. S ohľadom na nižšie uvedené odvolací súd konštatuje, že žiadny z uplatnených odvolacích dôvodov nie je naplnený.

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v rozsahu dostatočnom pre rozhodnutie zistil skutkový stav a jeho rozhodnutie je vecne správne. Odvolacie dôvody z hľadiska rozhodnutia odvolacieho súdu, nepovažuje za naplnené. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, k odvolaniu žalobcu, odvolací súd navyše uvádza:

15. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP je daný vtedy, ak je na strane súdu taký závažný procesný postup, ktorým sa strane znemožní realizácia tých jej procesných práv, ktoré jej CSP priznáva, a to v takej miere, že dôjde k porušeniu práva na spravodlivý proces. Základné právo na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom stanoveným spôsobom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Článok 48 ods. 2 Ústavy SR zakotvuje právo každého, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému prístup k súdu a tomu zodpovedajúcu povinnosť súdu vo veci konať. Ak fyzická, či právnická osoba splní predpoklady ustanovené zákonom, súd jej musí umožniť stať sa stranou sporu so všetkými tomu zodpovedajúcimi právami, ale aj povinnosťami, ktoré z jej postavenia v konaní (žalobca, či žalovaný) vyplývajú (Nález Ústavného súdu II.ÚS 14/2001, II.ÚS 132/02, III.ÚS 171/2006). Podľa článku 6 ods. 1 CSP strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu. Ustálená judikatúra ESLP opakovane poukazuje na tzv. princíp rovnosti zbraní (spravodlivé súdne konania), t.j. aby každej procesnej strane bola daná primeraná možnosť predniesť svoju záležitosť za podmienok, ktoré ju nestavajú do podstatne nevýhodnejšej pozície ako protistranu. Spravodlivé súdne konanie zahŕňa aj možnosť procesných strán predložiť všetky dôkazy potrebné na to, aby v konaní uspeli, právo vyjadriť sa k predloženým dôkazom a právo zúčastniť sa pojednávania a ako opakovane judikoval Ústavný súd SR, že súčasťou základného práva na spravodlivý proces je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré dáva zrozumiteľne odpoveď na všetky skutkové a právne otázky súvisiace s predmetom sporu.

16. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP je daný vtedy, ak má konanie inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

17. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke, a ktoré nemali v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo ktoré vyšli inak najavo z hľadiska závažnosti (dôležitosti) zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení CSP o vykonávaní dokazovania.

18. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP: Tento dôvod je daný vtedy, ak súd vec nesprávne právne posúdil. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, teda vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu). Použitie správneho ustanovenia ale neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo - povedané inak - posúdením vecí po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ustanovení zákona súd vychádzal.

19. Rozsudok odvolacieho súdu bol v zmysle § 378 ods. 1 CSP a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo podľa § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach.

20. Odvolací súd uvádza, že žalobca v žalobe ako dôkaz (okrem iných) označil výsluch účastníkov konania. Účastníkmi, resp. stranami sporu sú pritom len žalobca a žalovaný. Súd prvej inštancie podaním doručeným žalobcovi dňa 21.07.2022, okrem uznesenia s výzvou na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalovaného, doručil žalobcovi aj všeobecné poučenie. V predmetnom uznesení súd vyzval žalobcu na vyjadrenie sa v lehote 15 dní od doručenia, uvedenie ďalších skutočností a označenie dôkazov na preukázanie svojich tvrdení. Tiež žalobcu poučil, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadať. Žalobca v podaní doručenom súdu prvej inštancie dňa 05.08.2022 uviedol ako navrhované dôkazy, výsluch A. B. L. a E. F.. Podanie zo dňa 27.10.2022, na ktoré odvolateľ poukazuje v odvolaní, obsahom súdneho spisu nie je. Z obsahu súdneho spisu tiež vyplýva, že pojednávania dňa 16.11.2022 a 01.02.2023 sa uskutočnili, avšak po zhode strán sporu boli odročené z dôvodu prebiehajúcich mimosúdnych rokovanií.

21. Z ustanovenia § 197 CSP vyplýva, že primárne je na strane sporu, aby zabezpečila na pojednávaní prítomnosť svedka, ktorého výsluch navrhuje. Uvedené je v súlade s prejednávacím princípom, ktorý dôsledne ovláda kontradiktórne sporové konanie podľa CSP. Ak teda žalobca mal za to, že výsluchom ním uvedených svedkov sa v konaní majú preukázať určité skutočnosti svedčiace v prospech žalobcu, bolo v jeho záujme a najmä bolo jeho povinnosťou ich účasť na pojednávaní zabezpečiť. Len samotné uvedenie určitých osôb ako svedkov v zozname dôkazov v podaní strany automaticky neznamená, že súd je povinný takéto osoby iniciatívne predvolať. Len v prípade, ak strana nevie zabezpečiť prítomnosť navrhovaného svedka na pojednávaní, požiada o predvolanie svedka súd (§ 197 ods. 2 CSP). Uvedené (nemožnosť zabezpečiť účasť svedkov) však žalobca súdu neuviedol a ani nepožiadala súd o predvolanie menovaných svedkov. Z uvedených dôvodov hodnotí odvolací súd ako jednoznačne nenaplnenú odvolaciu námietku z dôvodu tvrdenia o nepredvolaní a nevypočutí svedkov označených v podaní žalobcu doručenom súdu dňa 05.08.2022.

22. Z obsahu napadnutého rozsudku vyplýva, že súd mal k dispozícii informáciu o konaní valného zhromaždenia dňa 09.06.2021. Uvedená zápisnica je súčasťou súdneho spisu ako príloha podania žalobcu doručeného dňa 05.08.2022. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie dal zrozumiteľnú

odpoveď na námietky žalobcu uplatnené v žalobe. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v priebehu konania nebolo preukázané, že došlo k prevodu obchodných podielov spoločníkov A. B. L. a E. F. a tiež, že v čase konania MVZ mala spoločnosť piatich spoločníkov, z ktorých každý vlastnil 20 % obchodný podiel. Uvedený záver podľa odvolacieho súdu dáva odpoveď aj na námietky žalobcu súvisiace s bodom 7. zápisnice z valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 09.06.2021, t.j. že síce uvedené valné zhromaždenie dalo súhlas s prevodom obchodných podielov A. B. L. a E. F., avšak k prevodu v skutočnosti následne nedošlo.

23. Odvolací súd podotýka, že v danom spore sa nejednalo o spor s ochranou slabšej strany podľa § 290 až § 323 CSP, nakoľko nešlo ani o spotrebiteľský spor, antidiskriminačný spor, ani individuálny pracovnoprávny spor. Skutočnosť, že žalobca nebol počas celého sporu zastúpený advokátom (bol zastúpený len v určitej fáze konania – v súdnom spise na čl. 92 plnomocenstvo udelené advokátovi zo dňa 09.11.2022 a na čl. 101 oznámenie advokáta o odstúpení od zmluvy), bolo slobodným rozhodnutím žalobcu a možno ju pričítať len na ťarchu samotného žalobcu.

24. Z obsahu súdneho spisu (zo zápisnice z pojednávania zo dňa 07.06.2023) vyplýva, že súd na pojednávaní v zmysle § 181 ods. 2 CSP uviedol, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporu sporné, ktoré považuje súd za nesporné a uviedol svoje predbežné právne posúdenie, vychádzajúc z listinných dôkazov predložených stranami sporu, ako aj ustanovenia právnych predpisov, ktoré bude aplikovať. Súd preukázateľne vyzval strany sporu na uvedenie, či majú návrhy na vykonanie ďalšieho dokazovania, pričom títo uviedli, že ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania v konaní nemajú. Následne súd po prednese záverečných rečí vyhlásil uznesenie, ktorým vyhlásil dokazovanie za skončené. Súd teda vychádzal z listinných dôkazov tvoriacich obsah súdneho spisu. V uvedenom postupe odvolací súd nevezhliadol žiadne procesné pochybenie súdu prvej inštancie, ktoré by napíňalo odvolateľom uplatnené odvolacie dôvody. V tejto súvislosti odvolací súd tiež poukazuje na obsah čl. 11 ods. 2 CSP, podľa ktorého pri posudzovaní obsahu úkonov strán sporu sa predpokladá, že každá fyzická osoba konajúca ako strana sporu alebo za stranu sporu má rozumové schopnosti na úrovni priemerne spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť v styku so súdom zmysel a účel konania, ako i jazykové vyjadrenie právnych noriem obsiahnutých v tomto zákone.

25. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie sa vyčerpávajúcym spôsobom vysporiadal so všetkými podstatnými tvrdeniami strán sporu (aj odkazom na súvisiacu judikatúru) a plne sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, ktoré boli zhrnuté v odsekoch 19. až 30. odôvodnenia napadnutého rozsudku. T.j. že napadnuté uznesenia MVZ neboli prijaté v rozpore so zákonom alebo spoločenskou zmluvou žalovaného a nemohli byť nimi porušené práva žalobcu.

25.1. Žalobca v konaní skutočne nepreukázal, že: 1, rokovania MVZ sa nezúčastnili spoločníci žalovaného (okruh spoločníkov zodpovedal príslušnému zápisu v obchodnom registri); 2, prijaté uznesenia sú v rozpore so zákonom a spoločenskou zmluvou; 3, došlo k porušeniu § 56a Obchodného zákonníka, podľa ktorého sa zakazuje zneužitie práv spoločníka, najmä zneužitie väčšiny alebo menšiny hlasov v spoločnosti a tiež zakazuje konanie, ktoré znevýhodňuje niektorého zo spoločníkov zneužívajúcim spôsobom.

25.2. Žalobca tiež nepreukázal ani existenciu podstatnej podmienky (podľa § 131 ods. 2 Obchodného zákonníka) nutnej pre naplnenie možnosti súdu určiť neplatnosť prijatých uznesení MVZ. Konkrétne nepreukázal porušenie jeho predkupného práva v zmysle spoločenskej zmluvy. Samotné udelenie súhlasu MVZ žalovaného na prevod obchodného podielu v prospech tretej osoby nie je porušením jeho práva na prednostné odkúpenie príslušného obchodného podielu. Toto právo žalobcu totiž zostalo zachované aj po udelení súhlasu (prijatie napadnutých uznesení MVZ), čo vyplýva aj z obsahu článku XV. bod 3 Spoločenskej zmluvy žalovaného.

26. Odvolací súd dodáva, že predmet rozhodovania súdom prvej inštancie bol vymedzený žalobcom ako pánom sporu, t.j. predmetom sporu bolo len posúdenie platnosti dvoch uznesení prijatých na MVZ žalovaného v zmysle § 131 ods. 2 ObZ. Iné prípadné nároky žalobcu voči žalovanému, ktoré žalobca v konaní prezentoval (najmä nárok na náhradu škody), neboli predmetom tohto sporu, a teda ani predmetom súdneho prieskumu.

27. Odvolací súd k ďalším odvolacím námietkam odvolateľa uvádza, že v zmysle § 126 ObZ, spoločníka spoločnosti s ručením obmedzeným môže na rokovaní valného zhromaždenia zastupovať buď osoba stojaca mimo spoločnosť, alebo aj iný spoločník danej spoločnosti. Takúto možnosť zákon nevylučuje. V prípade zastupovania spoločníka na rokovaní valného zhromaždenia iným spoločníkom, nesmú byť ich záujmy (záujem zastúpeného a zástupcu) v rozpore, čo v danom prípade nemožno konštatovať. Námietky odvolateľa týkajúce sa zastúpenia niektorých spoločníkov na MVZ iným spoločníkom, preto tiež nie sú spôsobilé na konštatovanie rozporu napadnutých uznesení MVZ so zákonom. Odvolací súd tiež dopĺňa, že v prípade hlasovania o prevode obchodného podielu na valnom zhromaždení, hlasuje (resp. je oprávnený hlasovať) o tejto otázke aj ten spoločník, ktorého obchodný podiel má byť predmetom prevodu.

28. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné, preto podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

29. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Vzhľadom na neúspech žalobcu v odvolacom konaní, priznal odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania žalovanému voči žalobcovi v plnom rozsahu.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).